

Sygn. akt I CSK 278/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku U. M.
przy uczestnictwie J. M.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 7 grudnia 2015 r., sygn. akt V Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu zagadnień prawnych dotyczących potrzeby wyjaśnienia dopuszczalności przyjmowania przez sąd drugiej instancji ustaleń sądu pierwszej instancji za własne w kontekście stawianych w apelacji zarzutów a także skutków nie zawarcia w wyroku sądu drugiej instancji przyczyn odmowy wiarygodności przeprowadzonych przed tym sądem dowodów.

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Z treści skargi kasacyjnej jednoznacznie wynika, że skarżący zmierza do podważenia poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych przez podważenie wiarygodności zeznań uczestników i świadków złożonych w ramach postępowania drugoinstancyjnego. Świadczy o tym m.in. podniesienie wśród podstawach kasacyjnych niedopuszczalnego w ramach postępowania kasacyjnego zarzutu naruszenia art. 23 § 1 k.p.c. Ponadto powołane w tym zakresie zagadnienia prawne w zasadzie nie istnieją. Kwestia przyjęcie przez sąd drugiej instancji ustaleń sądu pierwszej instancji jest uzależniona od okoliczności danej sprawy oraz podniesionych w apelacji zarzutów. Sąd Okręgowy, wbrew twierdzeniom skarżącego, wyraźnie wskazał dlaczego nie podzielił podniesionych w apelacji zarzutów dotyczących naruszenia przez sąd pierwszej instancji art. 233 § 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

jw